

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra Levnet og Meeninger (DK)

Citation: Ewald, Johannes: "Herr Panthakaks Historie og Meeninger", i Ewald, Johannes: *Herr Panthakaks Historie og Meeninger*, udg. af Johnny Kondrup , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 84. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald01dkval-shoot-idm140540297650752/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Herr Panthakaks Historie og Meeninger

VinFlasken

Soelen var neppe kommet over horisonten, førend jeg muater og rask, som et Føl der spiller over Markerne, og modig, som Don Quixott, naar han gik ud paa Eventyrer; sprang ud af Sengen; og ved den meest overgivne Lystighed, og de kjælneste Caresser tvang min Broder, til at gjøre det samme – Nu var det mig, om en ret god Froekost at gjøre, sagde jeg; efterat jeg i en Haaudevending var paaklædt – Da den var bestilt og fortært, begyndte jeg at beundre den behagelige Morgenstund – Hvad hindrer os i, at betjene os deraf min Broder, sagde jeg? – Lad os gjøre en Tour omkring i Byen – Jeg har desuden en Deel at tale med dig, som bedre kan lade sig sige ude, end her, hvor man kan beluure os – Han var let overtalt – Jeg veed vist, at jeg undervejs var overmaade venlig imod ham; og det kommer mig for, som at jeg meer end engang trykte ham meget kjærligt – virkelig kjærligt i Haanden – Dog om jeg gjorde dette, fordi mit Hjerte virkelig var blodgiort ved den narforestaaende, den maaskee evige Skilsmisse, fra en saa lange kjendt Broder, der endnu ikke engang dromte derom – eller om det var blot en naturlig en mechanisk Drift – om det var en Overbeviisning om en Pligt, der paalagde mig at skilles venskabelig fra ham – eller det var en blot politisk Hensigt, at efterlade ham et got Indtryk om mig – det vil jeg lade staae uafgjort indtil videre – Om det sidste maate jeg dog sige, at det i Hensigt til min Character kun kan vare rimeligt i en vis Forstand – nemlig forsaavit vi kan tillade Politiken at sysselsætte sig med at gjøre os elsket af visse Personer; uden mindste Sideblik til vor Egennytte –

Da det var min Broder det samme, hvorhen vi gik, var det mig en let Sag, at føre ham hen til Skibs-Broen – Her blev jeg strax to Matroser vaer, som jeg under et eller andet Paaskud gik hen at tale med – Jeg spurgte dem om den og den Kaptain – Jeg har glemt hans Navn – De sagde mig, at de horte ham til, og at de ventede paa et ungt Menniske, som de skulde bringe om Bord – Det var os Oplysning nok – De viiste mig deres Baad, og sagde, at de var færdige – Jeg